

A bizalomért meg kell dolgozni: Anya, veszel nekem egy mobiltelefont?

Hány éves korában vásároljunk a gyermekünknek mobiltelefont? Hogyan tudjuk őket bevezetni a technika világába? Videó-sorozatunk harmadik része következik, melyben gyermekeik nevelésében próbálunk segítséget nyújtani a szülőknek.

2018.09.30.

Egy híres amerikai újságíró szerint két időtálló örökséget hagyhatunk a gyermekeinkre: gyökereket és szárnyakat. A szárnyak a bizalmat jelentik, ami a nevelésben elengedhetetlenül fontos érték, hiszen ez az alapja mindenfajta emberi kapcsolatnak.

A bizalom törékeny, folyamatosan kell építenünk, de könnyen elveszíthetjük. Ezért a bizalomnak két ember között mindig kölcsönösnek kell lenni.

Ma már a gyermekek és a felnőttek az interneten keresztül bármilyen információhoz hozzáférhetnek, ami azt eredményezi, hogy a gyermekek a világnak egy olyan oldalát is megismerhetik, amelyet a szülők nem engednék nekik vagy korainak tartanának megismerni.

Ebben a helyzetben tehát szükség van arra, hogy a gyermekekkel szabadon meg tudjuk beszélni az

általunk kerülendőnek vélt témákat is.

Javaslatként leírunk néhány kérdést, amely segíthet a párbeszéd kialakításában a videóban foglaltak feldolgozása során. (akár barátok között, akár az iskolában, akár hittanórán kerül arra sor)

Kérdések a beszélgetéshez:

- Hogyan tudunk bizalmi légkört kialakítani egy olyan családban, ahol felállítottunk bizonyos szükségszerű nevelési elveket és szabályokat, és hogyan tudjuk megtalálni ezek szükséges mértékét, hogyan ne legyünk ezen elvek alapján túlságosan szigorúak a gyermekeinkkel? Vannak érveid, hogy elmagyarázd a gyermekeidnek, mit miért kérsz tőlük és bizonyos dolgokról miért beszéled inkább le őket?

- Hogyan reagálsz a gyermekeid hibáira? Tudják, hogy megbízhatnak benned, még akkor is, ha valamit nem jól csináltak? Segítesz nekik, hogy felismerjék a cselekedeteik következményeit, és hogy átgondolják, mit csinálhatnának legközelebb másképp? A nehézségek előtt bátorságra és reményre biztatsz őket?
- Jelen vagy a gyermekeid életében és tudnak neked spontán az életükről mesélni? Megváród, amíg a gyermekeid elkezdenek mesélni neked a dolgaikról, vagy mindig te kérdezel először, azt az érzést keltve bennük, hogy minden lépésük felett ellenőrzést szeretnél gyakorolni?

Javaslatok a cselekvésre:

- Szánj időt arra, hogy meghallgatód a gyermekeidet,

és figyelj a napi történésekre,
amik fontosak számukra: egy
focimeccs, egy vizsga, esetleg a
barátaikkal való
összezördülés... Néha a
jelentéktelennek tűnő
dolgokban találod meg a
megoldás kulcsát.

- A szabadság különbözik a
túlzott engedékenységtől:
ahhoz, hogy megtanítsuk a
gyermekeinket önállóan
döntéseket hozni, meg kell
velük ismertetni a tetteik
negatív és pozitív
következményeit.
- Tedd meg az első lépést:
helyezd magad az ő szintjükre,
beszéljess velük a saját
dolgaidról, nehézségeidről,
problémáidról, amiket ők is
meg tudnak érteni, és
amelyekben ők is tudnak neked
tanácsot adni. Rá fognak jönni,
hogy olyan ez, mint egy nyitott
ajtó, amin keresztül ők is be

tudnak menni és ugyanazt fogják ők is tenni, mint te.

- Az éberség nem azt jelenti, hogy tartsuk felügyelet alatt a gyerekeinket. Ha mindig leellenőrizzük a dolgaikat vagy azt, hogy amit elmondanak nekünk, valóban igaz-e, az csak bizalmatlan légkör kialakulásához vezet. Adj tanácsot anélkül, hogy ítélnél. Néha hibáznunk kell ahhoz, hogy tudjuk, mit nem akarunk tenni.

Mélyülj el a Szentírásban és a Katolikus Egyház Kompendiumában

- „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.” (Példabeszédek 22,6)
- „Ezért hát őrizzétek meg ezt a bátorságot és hitet, mert nagy

jutalom vár rátok! Legyetek türelmesek és kitartók! Miután mindent véghez vittetek, amit Isten akar, meg fogjátok tőle kapni, amit ígért!” (Zsidók 10, 35-36)

- „A szeretetben nincs félelem. A tökéletes szeretet kizárja a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár. Aki pedig fél, nem tökéletes a szeretetben. Szeressünk tehát, mert Isten előbb szeretett minket.” (1 János 4, 18-19)
- „A lelkiismeret nevelése az egész emberi élet föladata. Az első évektől, kicsi gyermekkortól kezdve ébresztgeti az erkölcsi lelkiismeret által hordozott belső törvény megismerését és gyakorlatát. Az okos nevelés erényre tanít; az emberi gyöngeségből és bűnökből fakadó félelemtől, vak önszeretettől ("egoizmustól"), a

gőgtől, a keserű büntudattól és az önelégültségtől megőriz vagy kigyógyít belőlük. A lelkiismeret nevelése szabadságot ad és meghozza a szív békéjét.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 1784)

- „Elsősorban a szülők felelősek gyermekeik neveléséért. E felelősségükről főként egy olyan család megteremtésével tesznek tanúságot, amelyben a gyengédség, a megbocsátás, a tisztelet, a hűség és az ingyenes szolgálat magától értetődik. A család az erényekre nevelés alkalmas helye. Ez megkívánja az önmegtagadás, a helyes ítélet és az önuralom -- melyek minden igazi szabadság föltételei -- begyakorlását.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 2223)

Mélyülj el Ferenc pápa gondolataiban

- „Napjainkban igen szükségessé vált a megkülönböztetés képessége. A mai élet ugyanis rendkívüli cselekvési és szórakozási lehetőségeket kínál, a világ pedig úgy tálalja ezeket, mintha minden jó és értékes volna. Mindenki, de különösen a fiatalok vannak kitéve az állandó *zapping*nak, azaz „csatornaváltásnak”.
Lehetségessé vált egyidejűleg két-három képernyő között navigálni, és interakcióban lenni különböző virtuális jelenetekkel. A megkülönböztetés bölcsessége nélkül a pillanatnyi irányzatok piacán könnyen bábokká válhatunk.”(Gaudete et exsultate, 167)
- Szabadok vagyunk Jézus szabadságával, de ő arra hív,

hogy vizsgáljuk meg, mi van
bennünk – vágyak,
szorongások, félelmek,
várakozások - , mi történik
rajtunk kívül – „az idők jelei” -,
hogy fölismerjük a teljes
szabadság útjait: „Vizsgáljatok
felül mindent, a jót tartsátok
meg” (1 Tesz 5,21)(Gaudete et
exsultate, 168)

- A szeretetnek szüksége van a
ráfordított időre, amely a többi
dolgot háttérbe helyezi. Idő kell
a beszélgetésre, a sietség nélküli
ölelésre, a terveink
megosztására, meghallgatni a
másikat, egymás szemébe
nézni, értékelni egymást és
erősíteni egy kapcsolatot. Néha
a problémákat a társadalmunk
féktelen sebessége vagy a
munkahelyi nyomás okozza.
Máskor pedig az, hogy az együtt
töltött időnek nincs értéke.
Néha csak fizikálisan osztjuk
meg a teret anélkül, hogy

odafigyelnénk egymásra.” (Amoris laetitia, 224)

- „Szintén nem helyénvaló, ha a szülők a gyermekeik előtt mindenhatókká válnak, azt az érzést keltve, hogy a gyermekeik csak bennük bízhatnak, mert így akadályozzák a megfelelő szocializációjukat és az érzelmi érésüket.” (Amoris laetitia, 279)

Mélyülj el Szent Josemariával

- „A szülők a gyermekeik elsődleges tanítói, mind a földi, mind a természetfeletti dolgokban, és érezniük kell, hogy ez felelősséggel jár. Ez a feladat megértést, óvatosságot, tanítani tudást kíván tőlük, és mindenekfölött azt, hogy tudjanak szeretni, és igyekezzenek jó példát mutatni.

A tekintélyelvű és erőszakos nevelési módszerek nem visznek helyes útra. Ideális, ha a szülők a gyermekeik barátai tudnak lenni: barátok, akikre rábízhatják az aggodalmaikat, akikkel megbeszélhetik a problémáikat, akiktől hatékony és baráti segítséget várhatnak.” (Es Cristo que pasa, n. 27)

- „A szülők, akik igazán szeretik a gyermekeiket és őszintén azt keresik, hogy számukra mi a jó, a tanácsaik és a megfelelő értékek átadását követően finoman háttérbe vonulnak, hogy semmi se tegyen kárt abban a szabadságban, amely az embert képessé teszi a szeretetre és Isten szolgálatára.” (Conversaciones, 104)
- „Ne félj attól, hogy megtudják, hogy te is lázadtál az ő korukban...Legyünk őszinték:

aki nem harcolt a szüleivel (...) tegye fel a kezét; ki meri megtenni? Ez most csak annyit jelent, hogy te is szenvedsz egy kicsit a gyerekeid miatt. Szóval, fogd egy nap azt a rakoncátlant, vidd el sétálni, hívd meg valamire és mondd neki: tudod, hogy amikor annyi idős voltam, mint te, mennyit szenvedtek miattam a nagyszüleid? Nézd, én is elkövettem néhány csínytevést, de ők rögtön megbocsájtottak nekem. Mostmár nagyon fáj arra gondolnom, hogy mennyi szenvedést okoztam nekik mindezzel. Milyen kár! Meg fogja érteni és tudni fogja, hogy képes vagy megérteni őt, megbocsájtani neki, és szeretni őt a hibáival együtt. A hibáival együtt! Apránként ő is javulni fog. Ki lenne jobb tanító egy apánál vagy egy anyánál? Ha jó keresztények vagytok, a

nevelésetek óriási
eredményeket fog
hozni” (Enxomil, Oporto,
1972.X.31.)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-bizalomert-meg-kell-
dolgozni-anya-veszel-nekem-egy-
mobiltelefont/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-bizalomert-meg-kell-dolgozni-anya-veszel-nekem-egy-mobiltelefont/) (2026.03.11.)